



Perzsa költők



Ali Abdollahi (Birjand, 1968) egyszerű, írástudatlan farmer családból származik. Germanisztikát tanult a Behesti egyetemen (Teherán) és tanulmányait „A konkrét költészet a német tanításban” diplomamunkával zárta. 1993-tól 2001-ig a Radio Iran szerkesztőjeként a német irodalmat népszerűsítette az iráni hallgatóknak. Egyetemi docensként és újságíróként is dolgozott. Évekig fordított a Goethe Institute-nak, néhány hónapra meg is hívták a Münchener központba. A *lyrikline.org*-nál a perzsa költészet népszerűsítése érdekében háromszor járt Berlinben, ahol néhány felolvasást is tartott. Körülbelül negyven fordítás-kötetet (Rilke, Nietzsche, Hesse, Bertolt Brecht, Heidegger, stb.) adott ki. A Markaz kiadónál jelent meg a német költészetet a kezdetektől jelenkorig bemutató antológiája. Márai Sándor perzsa fordítója. Az első verseitől kezdve fontosak számára Rumi ghazaljai, de egyértelműen érezhető a német irodalom és filozófia hatása. Négy saját kötete jelent meg: *Folyvást sötétben járok* (1997), *Nem jön többet* (2003), *Áldott legyen a bálna* (2009), *A szél elszakította a személyimet* (2009). Néhány versét németre, hollandra, oroszra, magyarra és olaszra fordították.

Resa Tschaitzchi (Teherán, 1962) költő és esszéista, aki öt kötet jelentetett meg. Ahogy Alireza Abbasi írja tanulmányában, már a 90-es évektől, az első két kötet (*Egy nap al-szunk majd; Ezen a kis dombon nem énekel madár*) után jelentős költőnek számít. A két újabb kötetnek (*Az alma szárának illata; A hold magával viszi az arcunk*) hasonló az esztétikai értékrendje mint az előzőeknek, de a hangja megújult. Jellemző lett a kissé romantikus személyesség, az egyes szám első személy elbeszélő állandó használata. Az Ahura Goodarzi-nak adott egyik interjúban említi, hogy nagy hatással vannak rá az Ahang-e Digar kiadó elismert költői, szerkesztői: Langeroudi Shams, Hafiz Muszavi, Shahab Moghabin.

Lesi Zoltán